

Regenboogkerk Goede Vrijdag 2023

In stilte komen we binnen, het orgel is stil

We beginnen vanuit de stilte, Jezus heeft gezegd dat we het zwaar zullen hebben, en houd moet, want Hij heeft de wereld overwonnen. Dat komt door zijn dood aan het kruis. We lezen eerst diverse teksten en daarna volgen we het hele verhaal van gevangenneming en verhoor, tot kruisiging en begraven. Daarna kijken we terug en realiseren ons onze schuld, maar ook dat dit kruis een kostbaar kruis is.

Aanvangsgebed

V: Onze hulp is in de naam van de Heer, die onder ons geleefd heeft, die geleden heeft en stierf, die onze zwakheid heeft gedragen. Wij zien op naar uw kruis en bidden samen:

A: In uw handen, Heer, bevelen wij ons leven. Amen

Zingen: lied 571:1,2,3,4 en 5 In stille nacht houdt Hij de wacht

Gebed

Zingen: ELB 118 coupletten: solo, refrein: allen.

Hij kwam bij ons heel gewoon, de Zoon van God, als mensenzoon,
Hij diende ons als een knecht, Hij heeft zijn leven afgelegd

Refrein: Zie onze God, de Koningknecht, Hij heeft zijn leven afgelegd.

Zijn voorbeeld roept om te dienen elke dag, gedragen door zijn liefde- macht.

En in de tuin van de pijn, verkoos Hij als een lam te zijn,

Verscheurd door angst en verdriet, maar toch zei Hij: uw wil geschiedt. Refrein

Zie je de wonden zo diep? De hand die aard en hemel schiep

Vergaf de hand die Hem sloeg, de man, die onze zonden droeg. Refrein

Wij willen worden als Hij, elkanders lasten dragen wij.

Wie is er need'rig en klein? Die zal bij ons de grootste zijn. Refrein

Hosea 6: 6

Zingen: Psalm 84:3

Hebreeën 9: 11-15

Zingen: lied 561: 1 en 2 o liefde die verborgen zijt

Exodus 11: 1, 4-7

Zingen: lied 919: 4 Christus, stille vaste ster

Johannes 18: 1-14

Zingen: lied 587: 1 Licht voor de wereld

Johannes 18: 15-27

Zingen: lied 587: 2

Johannes 18: 28- 19: 16 a

Zingen: lied 587: 3

Johannes 19: 16 b-27

Zingen: lied 587: 5

Johannes 19: 28-30

Stilte – doven van de Paaskaars- stilte

Johannes 19: 31-42

Zingen: Lied 587: 6 en 7

Het beklag Gods (naar Maria de Groot):

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Schoon als de hemelen schiep ik de aarde, licht in de dauw en de vloeiende bron;

Zon in de ogen van mensen die leven; korstmossen kwijnen, en witte kamille.

Waarom wordt alles gewijd aan de dood? We zeggen:

A.: Schepper God, tuin van licht, snoei ons terug tot uw stam.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Gletsjers ontbond ik tot brede rivieren. Mondingen kusten de vruchtbare zee.

Zand was de vloer van doorzichtige branding. Zie hoe verkoold zijn de oevers en stranden.

Waarom wordt alles gewijd aan de dood! We zeggen:

A.: Levend licht, lam van God, maak ons bloed van uw bloed.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Toen u geslagen werd, ben ik gekomen. Heb ik u niet eigenhandig bevrijd? In uw verdriet

heb ik naast u gezeten. Wie bij u vreemdeling is wordt vergeten. Ver van huis zijn zij als

kinderen des doods. We zeggen:

A.: Vreemdeling, ander mens, drager van onze schuld.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Honger en dorst heb ik met u geleden. Water ontsprong aan de mondige rots. Manna heb ik

u te eten gegeven. Brood werd ik, heb mij in liefde gebroken. Waarom blijft honger de

menselijkste dood? We zeggen:

A.: Brood en wijn, hand die reikt, hoogverraad van ons hart.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Sara, Deborah, Ruth, Rachel en Hanna, vrouwen heb ik in uw midden verhoogd. Schoot van Maria waar ik heb geslapen. Gaarde van Jozef waar ik mocht ontwaken. Niemand die haar in De morgen gelooft. We zeggen:

A.: Woord van God, man en vrouw, schiep U ons naar uw beeld.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Zoals een moeder haar kinderen zegent, zoals zij warmte geeft wanneer zij voedt, ben ik de machtige, ben ik die lenigt. Dorstigen komen en drinken en leven, maar u smeedt wapens en denkt aan de dood. We zeggen:

A.: Milde bron, weerloos kind, geef geloof dat ons redt.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Als de rechtvaardige ben ik gekomen. Onder u was ik degene die dient. Heb ik niet zelf u de voeten gewassen? Zie nu op aarde zo velen gemarteld. Heerst onder u dan het recht van de dood? We zeggen:

A.: Mens van pijn, God van recht, niets verschoont deze schuld.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Woorden van liefde heb ik gefluisterd. Was u niet zelf als een schelp van de zee waar mijn verlangen in brandde en ruiste? Hooglied dat rest zijn de lippen die schreeuwen en de bevelen die gaan tot de dood. We zeggen:

A.: Zwijger die voor ons pleit, mens die draagt onze smaad.

V.: Mijn Volk, wat heb ik u misdaan en waarmee heb ik u bedroefd?

Oogappel Israël, onder de volken weggevaagd kostbaarste pand van mijn hart. Waar zijn de kinderen, waar zijn de ouden, sterren van David, die doofden in duister? Zo bracht de wereld mij nogmaals ter dood. We zeggen:

A.: Israël, volk van God, neem ons op, Davidsstad.

Zingen: lied 578: 1 allen, 3 en 4 solo, 6 allen

Zegenbede:

V: Laten wij dan gaan, in de stilte van deze avond,
overwegend wat we hebben gehoord.

Door alles wat Christus voor ons heeft gedaan,
Zeggen wij elkaar zegen toe voor ons leven,

A: Zijn zegen en zijn vrede met ons allen. Amen.